

El PCE es dilueix

Mal temps per als comunistes

Deixat de la mà de tots els déus possibles, el Partit Comunista d'Espanya porta un camí que, en alguns moments, sembla portarlo a la simple desaparició del panorama polític. Tot i que, després de la marxa de Jaime Ballesteros i altres cent militants cap al PC d'Ignacio Gallego, la direcció del PCE primitiu ha declarat que el pitjor moment «ja ha passat», sembla que una vegada més un bon desig quedarà en simples paraules.

Fer un mena d'arbre genealògic sobre les successives escissions que ha experimentat el PCE, posem des del 1960, produiria una figura enormement frondosa i plena d'interès. Però cal dir que, fins fa uns anys, el partit sempre havia estat capaç de recuperar força, bé amb l'entrada de nous contingents, bé amb la repesca d'algun sector dels separats. En els últims temps, el degoteig de militants que simplement se n'anaven a casa,

L'ombra de Carrillo planeja sobre el desastre

/ Xavier Peiró

unit a les escissions successives, ha reduït el que fou el partit més fort de l'oposició antifranquista a un simple esquelet que segueix deteriorant-se i que qualsevol dia podria esdevenir pols.

Perquè el fet més significatiu és que els comunistes que queden dins no mostren un esperit de concòrdia precisament

exemplar. Com a exemple, cal recordar les acusacions que els dirigents del PCPV Juan Villalba —secretari general— i José Galán dedicaven fa poc a Gerardo

PCE, ecologistes, pacifistes o altres grups d'esquerra, sembla més aviat poc viable. En primer lloc, perquè ningú no pot pensar seriosament que això —sabent el que és el PCE— pogués fer-se sobre bases d'igualtat. En segon, perquè la companyia dels comunistes ben bé podria perjudicar la imatge dels altres grups que, si ara com ara no tenen una força massa notable, mantenen l'esperança de poder-la tenir en el futur.

Si el PCE es presenta a les pròximes eleccions amb les seues sigles, poca cosa podrà traure'n. Si no, estarà fent una concessió graciosa als escindits, els quals podrien capitalitzar així tot el patrimoni emocional que el nom del partit arrossega encara, malgrat les derrotes, els conflictes i els trencaments orgànics.

De tot això es beneficiarà, probablement, el PSOE, ja que les formacions a l'esquerra del PCE tampoc no semblen massa sòlides. Certament, el dibuixant Romeu ho encertava de ple quan, en un acudit recent, feia dir a un dels seus personatges «em muir de riure cada volta que recorde el terror de la dreta quan legalitzaren el PCE». Ja en fa molts anys.

Iglesias i al secretariat del PCE, els quals qualificaven d'estalinistes, buròcrates i dictatorials.

I, és clar, tot això entorboleix notablement el panorama del PCE per a un futur pròxim, especialment pel que fa a les possibilitats electorals.

La idea de plantejar una coalició electoral que agrupàs, al costat del

Video Uno S.A.

SERVEIS GENERALS DEL VÍDEO
PROFESSIONAL

AVDA. BALEARS, 39-baix - Tel. 360 89 62
VALÈNCIA-23

- Producció i realització de videoprogrames per a indústries i publicitat.
- Lloguer d'equips, exhibició pantalles TV, etc.
- Reproducció a vídeo de S-8, 16 i 35 mm.
- Edició i neteja de cintes, serveis postproducció i tots aquells relacionats amb el vídeo.